

Micul păianjen Firuțel

este foarte entuziasmat, căci în curând va merge la școală.

– Dar ce se face la școală? întrebă el plin de curiozitate.

– Acolo înveți să citești, să socotești și să scrii, îi explică tata.

– Dar atunci îți mai rămâne timp și ca să te joci?

întrebă micul păianjen îngrijorat.

– Da, dragul meu, îl liniștește binevoitoare mama.

Sunt recreații în care poți să te joci cu mulți prieteni.

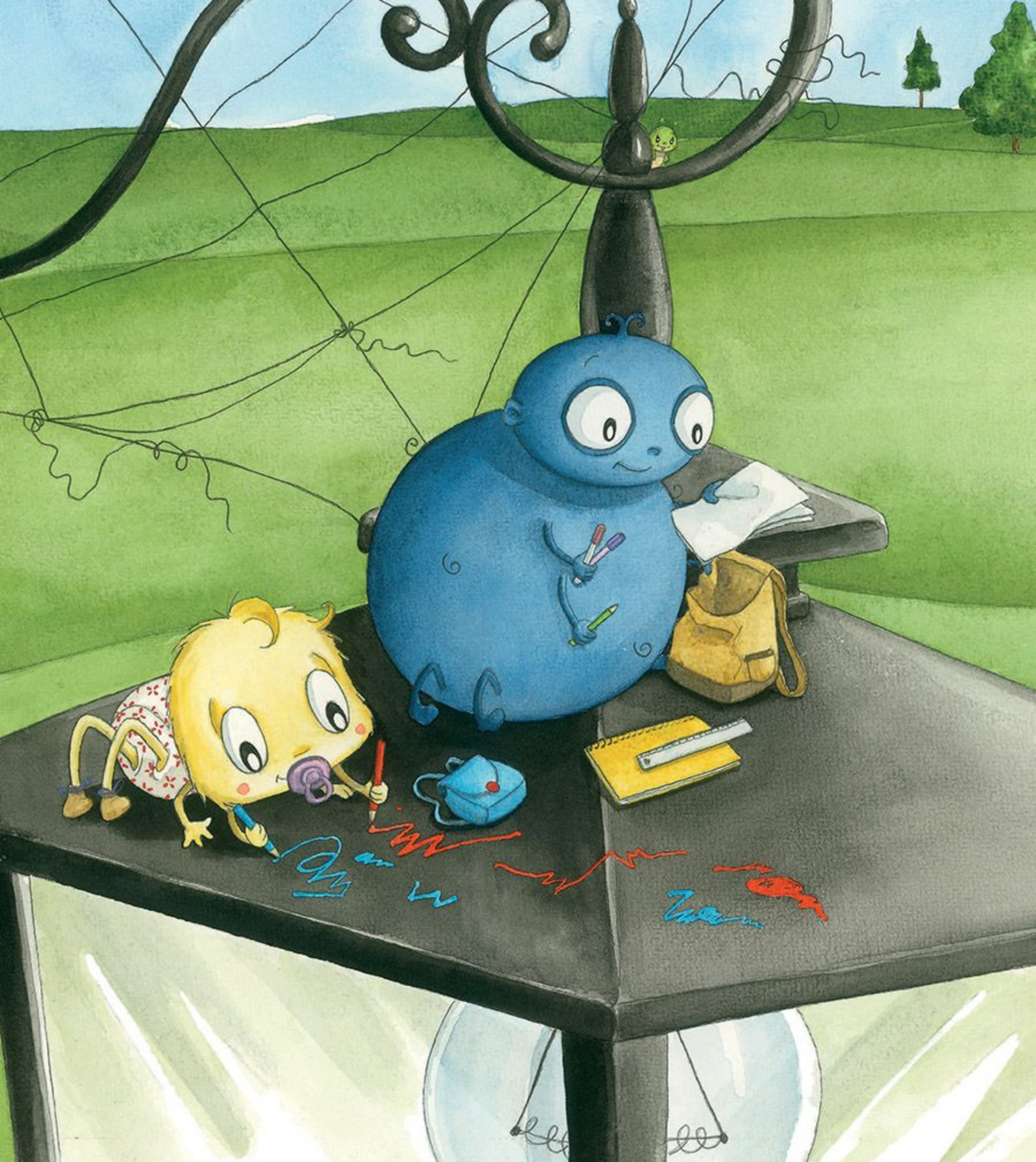
La școală o să și meșteriți diverse lucruri, o să pictați și o să faceți muzică.

– O, minunat, se bucură micuțul păianjen și are o idee:

– Hai, Firuța, să ne jucăm de-a școala!

– Împreună cu micuța lui surioară,
pornesc la drum spre...

...cel mai bun prieten al lui, Hapciu.

— Cum, vă jucați *de-a școala?* Grozav!

Îmi doresc și eu să fiu un păianjen de școală! se bucură Hapciu și apucă imediat câteva foi de hârtie și creioane colorate.

— Ce bine, așa vom fi deja trei elevi, se bucură Firicel.

Și acum trebuie să găsim pe cineva care să ne fie profesor.

— Hai să mergem la unchiul Picior Lung și să-l întrebăm dacă vrea să se joace că este profesorul nostru de matematică, propune Hapciu.

— Ce este asta? întreabă Firicel.

— Așa înveți să socotești,
îi răspunde Hapciu mândru.

